

τρεις νύχτες κλεισμένος μέσα στην κάμαρά του, και σκεφτότανε τι να κάνει. Τέλος, όταν και τα τελευταία αστρα της τρίτης νύχτας της Ξαγριανίας τον σβύσανε ψηλά στο στερέωμα, φώναξε τόν πιο εμπιστο αξιοματικό της φρονιάς του, τόν νέο κ' άμορφο Χάρρα 'Εφέντι, κ' άφου τού ζήτησε πρώτα τού λόγου της τιμής του, τού είπε :

— Πήγαινε στην Τζεβά και παρακάλεσέ την να δεχτή να γίνει γυναίκα σου. Όταν παντρευτήτε, θα την πάρης στο σπίτι σου κ' ύστερα από λίγες μέρες θα χωρίσετε. 'Ο γάμος αυτός θα είνε μονάχα για τ'ά μάτια τού κόσμου, γιατί δέν έπαφα ποτέ ν' αγαπώ την Τζεβά και να την θεωρώ γυναίκα μου. Κ' έτσι, όταν την π'άσω πίσω πάλι στο σπίτι της, θα πάω εγώ να την πάρω, για να της δώσω την θέση, τ'ά πλοήνη και τιμές που της αξίζουν. 'Αν όλα γίνουν όπως σου λέω, όπως έλπίζω, δέν θάσαι πειά μονάχα ένας ξεμπιστος αξιοματικός μου και φίλος μου, αλλά θα σ' αγαπώ και θα σ' έχω σαν αδελφό μου.

»'Ο Χάρρα 'Εφέντης ήταν τίμιος άνθρωπος και άφοσιωμένος στον Πασά του. Τόν προσκόνησε λοιπόν κ' έξετελεσε άμέσως την διαταγή του. Κ' όλα έγιναν σύμφωνα με την επιθυμία τού Πασά και τούς τύπους τού Κορανίου.

»'Αλλά, να πού και στην ιστορία μας αυτή μπήκε άξαφνα στη μέση ο μικρός αφερωτός Θεός που έχει τη συνήθεια να παίζει με τ'α καρδιές τών ανθρώπων. Μπήσε στη μέση και τ'ά έκανε όλα άνοικτά.

»'Ο Χάρρα 'Εφέντης κ' η Τζεβά αγαπήθηκαν. 'Αγαπήθηκαν με όλη τη δύναμη της καρδιάς τους και κανέννας δέν μπορούσε να τούς χωρίσει, γιατί ήσαν πειά παντρεμένοι, σύμφωνα με τούς νόμους τού Κορανίου. 'Αλλ' όπως ξέρομαε, στη ζωή τών ανθρώπων η προστασία τών νόμων δέν είνε πάντοτε άσφαλής. Γι' αυτό, οι δύο έρωτευμένοι, για ν' άποφύγουν την εκδίκηση τού Πασά, σέφτηκαν να καταφύγουν σε μι'ά χώρα μακρινή.

»'Ετσι λοιπόν μι'ά βραδεία, που φώτιζαν τόν ουρανό μονάχα τ' άστέρια, κ' είχε κρυφτή τ'ο φεγγάρι, μπήκανε μέσα σε μι'ά γραβάδικη βάρκα και αποβιβάστηκανε εδώ στην Πάλμα, όπου βόσκανε άσφάλεια κ' ήσυχια.

»Στην άμορφη αυτή πόλη, τού αγαπημένο ζευγάρι πέρασε, για κάμποσα χρόνια, μι'ά ζωή, θιαμα με όνειρο..

»'Αλλ' όσο κι αν η ζωή τους ήταν ευτυχισμένη, πάντα νοσταλγούσαν την μακρινή τους πατρίδα και κάθε βράδυ η Τζεβά έπαιζε στην κιθάρα της τις πιο συγκινητικές μελωδίες τών Μαυριτανικών τραγουδιών.

Μι'ά βραδεία όμως, η χορδή που άγγιζανε τ'α κρινόδάρτυλα της άμορφης Τζεβά, έσπασε άξαφνα κ' ο Χάρρα 'Εφέντης δέχτηκε στην άγκυλιά του τ'ο άηχο σόμα της πολυαγαπημένης του. 'Η νοσταλγία για τ'η μακρινή της πατρίδα, έκοψε τ'ο νήμα της ζωής της ώρας της Τζεβά. Και μαζί με τ'η ζωή της κόπηκε και η χορδή της κιθάρας της.

»Μη μπορώντας ο Χάρρα 'Εφέντης να μείνη πειά στον τόπο, που τού θύμιζε την ειτυχία του και τού μεγάλωνε τόν πόνο της καρδιάς του, άρχισε να πλανιέται από χώρα σε χώρα, έχοντας πάντα μαζί του την κιθάρα της Τζεβά.

»Δέν ξέρε κανείς πότε ήταν τ'ο τέλος του και τί άπόγινε η κιθάρα του. Δέν ξμαθε κανείς πότε και πού άπέθανε ο άνθρωπος αυτός, που πάτησε τόν όρκο του για την αγάτη της καλής του. 'Αλαφριά νύνα ωστόσο η γη που την σκεπάει !...»

»Όταν τελείωσε την διήγησι της ιστορίας αυτής ο γέρο Μαροκινός, αναστέναξε βαθειά κ' εγώ τόν εύχαρίστησα, με την καρδιά μου, γιατί έμαθα έτσι τ'η ιστορία της μαγευμένης κιθάρας που βρίσκεται ακόμα μέσα στο στοιχειωμένο άρχοντικό της Βρεττάνης και ήχει θλιβερά όταν προφέρουν μπροστά της τ'ο όνομα της Πάλμα, της πόλεως που ήρθε με τόν κάλο της η ώραία Τζεβά, παίζοντας στην κιθάρα της τ'α πιο γλυκόπαθα και πονεμένα τραγουδιά της φυλής της...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

'Υπάρχουν στιγμές, κατά τις οποίες, όποιαδήποτε θέσι κι αν έχει πάρεσι τ'ο σόμα ενός ανθρώπου, η ψυχή του είνε γονατιστή και προσεύχεται.

Β. Ούγκω
Οι καλοί 'Αμερικανοί μετά θάνατον πηγαίνουν στο Παρίσι. Οι κακοί μένουν στην 'Αμερική.

Όσκαρ Ουάιλδ
'Ο άνδρας μπορεί να ζήσει ειτυχισμένα με κάθε γυναίκα, φτάνει μόνον να μη την αγαπά.

Όσκαρ Ουάιλδ

ΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΙ ΣΟΦΙΖΕΤΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΡΕΚΛΑΜΑ

Ρεκλάμες που προκαλούν πάταγο. Μι'ά κηδεία - ρεκλάμα 'Ασφαλιστικής εταιρείας. Γιατί έσκουσε η χήρα. 'Η φτηνές τιμές ενός καταστήματος, που φέρνουν...συγκοπήν καρδιάς !... 'Η Μαργαριτα τού Φάουστ και η...ραπτομηχανή της !

'Η 'Αμερική είνε ο τόπος της ρεκλάμας. Στην Εύρωπή όσοι θέλουν να διαφημίσουν, άρκοίνται στις έφημερίδες, στις φητεινές ρεκλάμες, στις τοιχοζολλήσεις, στα φέι - βολάν. Στην 'Αμερική οι διαφημιστάι μεταχειρίζονται κάθε μέσον για τ'η ρεκλάμα. Προσκειμένου δέν να κάμουν ρεκλάμα, δέν διατάζουν από ουδενός, δέν έχουν ούτε ιερών ούτε όσιων. Μερικά παραδείγματα, τ'α όποία δημοσιεύουμε παρακάτω, άρκοίν να δώσουν μι'ά ιδέα τών μέσων της 'Αμερικανικής ρεκλάμας.

Πρό όλίγου καιρού μι'ά κηδεία διέσχισε τούς μεγάλους δρόμους της Νέας 'Υόρκης. Μπροστά μι'ά μπάνα χαλκίνων άργάνων εταίνιζε πέθανια έμβατήρια. Πίσω από την πολιτελή νεκροφόρο, σ' ένα άνοχό αμάξι, μι'ά γυναίκα με βαρό πένθος έθρηνουσε δινάτα. 'Εβγάξε κυριόλογικως ουλόλασματα λήτης. Οι διαβάτες, πενοί εκείνη την ώρα, στεκοίτουσαν κ' εκτίτταν συγκινημένοι τού θέμα εκείνο.

Στ'α πιο πολυσύχναστα σταυροδρόμια όμως η νεκρική πομπή στεκότανε και δύο άνθρωποι άπλωναν ψηλά, σ' όλο τ'ο φάρος τού δρόμου, μι'ά μεγάλη ταϊνία με την έξης επιγραφή :

«Βλέπετε κ' άκούτε την κ. Χ. πόσο γοερά θρηνηεί τόν άνδρα της ; 'Η χήρα στή δέν θάκλαμαε με τ'ση άπελπισία, αν ο μακαρίτης ήτα ασφαλισμένος στην.....Τάδε ασφαλιστική εταιρεία !...»

'Η ασφαλιστική αυτή εταιρεία είχε — όπως καταλαβαίνετε — πληρώσει την χήρα να κάνει τέτοια έξωφρενική κηδεία τού άνδρα της και να κλαίει με τόσο...μπροί, για...ΡΕΚΛΑΜΑ !...

Να τούρα κ' άλλη έξωφρενική διαφήμιση :

'Από ένα κατάστημα νεοτερισμού, την ώρα της μεγαλύτερης κινήσης κόσμου στους δρόμους, δύο νοσοκομεις βγάδουν ένα φορείο, μέσα στο όποιο είνε έπιλομένη μι'ά νέα και όμοραία κυρία. 'Ο κόσμος στέκεται και ρωτάει τί συνέβη.

- Δυστυχία ;
- Την καίνενη !
- Και είνε τόσο νέα, τόσο όμορα !
- Μι'ά τί έπαθε, τελοςπάντων ;

Τότε στην πόρτα τού καταστήματος προβάλλει ένας υπάλληλος και με τ'ο μεγάλωνο πληρωμένο τ'ο...νοήμον κοινόν :

—Κυρίες και κύριοι, η κυρία που βλέπετε έμπήκε να φρονισή στο κατάστημα. Και βόηξε τόσο φτηνές τιμές, ώστε από την έκληξη της έπαθε συγκοπή ! Προσοχή, λοιπόν !... Δέν έργαμεθα για όσους πάσχουν από την καρδιά τους !...

Κ' άλλο :

Στην "Όπερα της Νέας 'Υόρκης παίζοτανε τ'ο μελόδραμα ο «Φάντομα». Στη δεύτερη πράξι, μόλις άνοιξε η αυλαία, έμάνηκε η Μαργαριτα καθισμένη εμπρός όχι στην άνεμη, όπως γράφει τ'ο λιμπρέττο, αλλά σε μι'ά ραπτομηχανή...τελεινταόν συστήματος !...

'Ατ' η ραπτομηχανή κρεμιότανε μι'α ταμπελλά, που έγραφε τ'ο όνομα τού έργοστασιόν που την λανσάρε. 'Η δέ Μαργαριτα, όταν έτελείσε τ'ο τραγουδι της, έπροχώρησε στο προσκήνιο και ελε προς τ'ο κοινόν :

—'Η ραπτομηχανή που δουλεύω, αυτή έχει που βλέπετε, είνε η καλύτερη ραπτομηχανή τού κόσμου και στοιχίζει μόνον 75 δολάρια !... 'Οχι παίζουμε !...»

Στην Εύρωπή παρόμοια μέσα ρεκλάμας θα έξωργίζαν τ'ο κοινόν. Τ'ο 'Αμερικανικόν όμως κοινόν, όχι μόνον άνέχεται, αλλά και εκτιμάει αυτό τού είδους τ'η ρεκλάμα, η όποία πάνει, προκαλεί σούσουρο, πετχάινει.

'Εμπρός, λοιπόν, 'Αθηναίοι έμποροι !... Τί καθόσατε ;... 'Αμερικανικοποιήθητε, όπως θάλεγε κ' ο άλησημόνης Γεβουλιδής.

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Ο ΤΟΥΑΙΝ ΚΙ' Η ΩΡΑΙΑ ΚΥΡΙΑ

'Ο μεγάλος 'Αμερικανός είνθυμογράφος Μάρκ Τουαίν βρισκόταν μι'ά μέρα όρθιος μέσα σ' ένα τραίμ γεμάτο έπιβάτες και κρατιόταν από τ'ο λουφί, για να μη χάνη την ισορροπία του. Σε κάποια στροφή όμως, τ'ο λουφί κόπηκε κ' ο Μάρκ Τουαίν βρόηθηκε στην άγκυλιά μιας ώρας και καλοντημένης κυρίας. 'Ο είνθυμογράφος σπρώθηκε, έβγαλε τ'ο κατέλλο του και ήπ' τώντας συγκοπήνη, ελε :

—Κυρία μου, είνε η πρώτη φορά στή ζωή μου, που η εταιρεία τών τραίμ με έ-ξυπρέτησε !...

